

Sygn. akt I C 298 / 18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2019r.

Sąd Rejonowy w Słupcy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Miśkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Zamiara

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2018r. w Słupcy

na rozprawie

sprawy z powództwa: Miasta P. – Zarządu (...) w P.

przeciwko: W. S.

o: zapłatę

Oddała powództwo

T. M.

Sygn. akt I C 298 / 18

UZASADNIENIE

Powód Miasto P. – Zarząd (...) z siedzibą w P. wystąpił w elektronicznym postępowaniu upominawczym z powództwem o zapłatę kwoty 292,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi przeciwko W. S.. W uzasadnieniu powód wskazał, iż w czasie przeprowadzonej przez pracownika powoda w dniu 17.02.2017r. kontroli biletów na linii nr 1 stwierdzono, iż pozwany nie posiadał ważnego biletu za przejazd, co upoważniło powoda do wystawienia pozwanemu wezwania do zapłaty w postaci druku stwierdzającego obowiązek uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd oraz opłaty dodatkowej w wysokości i na zasadach określonych w załączniku do Uchwały nr XIX/248/VII/2015 Rady Miasta P. z dnia 3 listopada 2015 roku. Na tej podstawie pozwany został wezwany do uiszczenia kwot 3 zł tytułem należności za przejazd oraz opłaty dodatkowej w kwocie 280 zł w terminie 14 dni od daty wystawienia wezwania. Powyższych kwot pozwany nie uiszczył, dlatego powód wystosował do niego monit, którego koszt wyniósł dodatkowo 9,50 zł.

W dniu 17 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2560509/17.

W dniu 31 stycznia 2018 roku pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podał treść odwołania skierowanego do powoda po otrzymaniu mandatu. Według pozwanego, wsiadał on do tramwaju w celu dotarcia rano do pracy mając kupiony papierowy bilet, tramwaj tej linii jest jednak zawsze bardzo zatłoczony i tak też było w tej sytuacji. Pozwany stanął na schodach przy drzwiach tramwaju, chciał dostać się do kasowania jednak na tym samym przystanku wsiadł kontroler biletów, który po około 15 sekundach rozpoczął kontrolę biletów, zaś pozwany ze względu na wielki tłok w tramwaju nie był w stanie w tak krótkim czasie dostać się do kasownika. Pomimo tłumaczeń kontroler wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty informując

go o możliwości złożenia odwołania. Pozwany wskazał, iż złożone przez niego odwołanie nie zostało przez powoda uwzględnione.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał swoje stanowisko w całości. W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, iż możliwość skasowania biletu istnieje podczas każdej kontroli biletowej przeprowadzanej w pojazdach komunikacji miejskiej w P.. Kontrola bowiem wykonywana jest dopiero po sprawdzeniu przez kontrolera, czy wszyscy pasażerowie, którzy mieli zamiar niezwłocznie skorzystać z kasownika, zrobili to, zaś twierdzenia pozwanego sąd bezpodstawne.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17.02.2017 roku W. S. około godziny 6:43 wsiadł na przystanku A. w P. do tramwaju linii 1, w celu dotarcia do pracy. Tramwaj ten w godzinach porannych jest mocno zatłoczony i tak też było w dniu 17.02.2017r. Pozwany wsiadł do tramwaju, mając wykupiony bilet papierowy, chciał go skasować jednak tłok i ścisk panujący w tramwaju uniemożliwiał mu szybkie dostanie się do kasownika, pozwany stał bowiem na schodach przy drzwiach tramwajowych. Wraz z pozwanym do tramwaju wsiadł kontroler biletów, który odczekał około 10 sekund i po tym czasie zablokował kasowniki i rozpoczął kontrolę biletów. Kontroler stwierdził brak biletu u pozwanego i pomimo jego tłumaczeń o braku czasu na skasowanie biletu, kontroler wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty nr ZI1_K 174234 na łączną kwotę 283 zł, 3 zł opłaty przewozowej i 280 zł tytułem opłaty dodatkowej. Należność miała zostać uregulowana w terminie 14 dni. Pozwany nie uiścił powyższej kwoty, złożył jednak odwołanie do powoda od wezwania do zapłaty. Powód odwołania nie uznał i powyższa kwota stała się wymagalna z dniem 04.03.2017r. Pismem z dnia 18 kwietnia 2017 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 295 zł, na którą skradały się kwota 3 zł tytułem opłaty za przejazd, 280 zł opłaty dodatkowej, odsetki w wysokości 2,50 zł oraz koszt wystawienia monitu w wysokości 9,50 zł. Pozwany na powyższe pismo nie zareagował i nie uiścił żądanej opłaty.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy oraz zeznań pozwanego W. S. (k. 26).